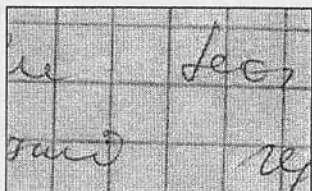

MIILANG

MAI 2002

TASUTA!

Täna lehes:

Grafoloogiline test:
millise iseloomuga on
meie õpetajad
käekirjaanalüüsi järgi?
LK 3

HTG teatritrupp käis
Jüri! Bussiga!
LK 4

Intervjuu noore
moelooja Mariega
LK 5

Olga Kornilova leiab
õnne igast päevast
LK 6-7

Õpetajad etendasid
"Väikest nõida"
LK 9

Märt Kask õpetab,
kuidas teha head
puskarit!
LK 10

Ehitus on täies hoos

Mart Zirnask

Kindlasti on iga treffnerist viimasel ajal mõnda klassiruumi sisenedes märganud ühte väga imelikku asjaolu: akendest ei näe enam välja, need on kõik teiselt poolt kinni kaetud. Kui tuli ära lasta, on mõnikord tunne, nagu istuks kotis. Või elavama fantaasia puhul koguni kirstus. Kole lugu küll.

Miilangul õnnestus välja uurida, et kõik see pole tingitud mitte direktor Oti katsest omapärast nalja teha, vaid hoopis käsilolevaist kooli välifassaadi remonditöödest. Ehitusmees Andres: "Millised aknad? Ah need ülemised? Asi on selles, et krohvatakse."

Tema kaaslane Jaan (ülitöömeheliku hääletämbriga): "Ja-jah, krohvivad, krohvivad jah."

Andres: "Muidu pritsib ju aknad täis."

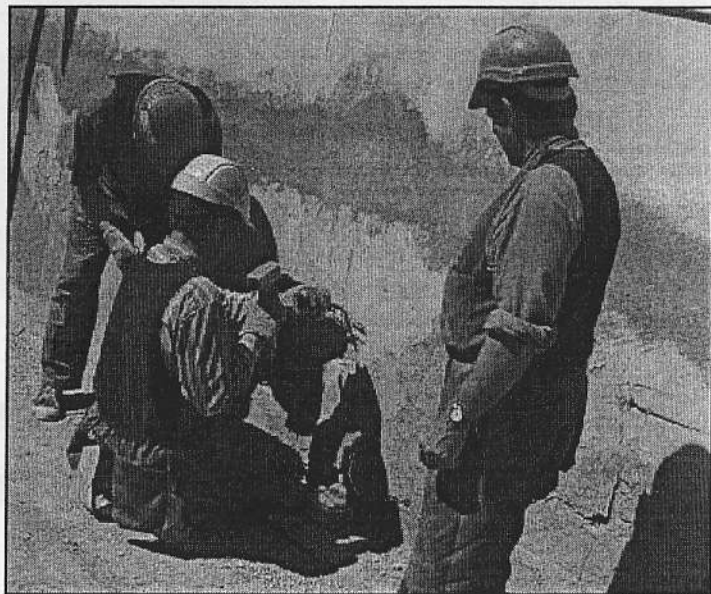
Jaan: "Ja-jah." (sügab vuntse ja näitab kätega, kuidas muidu aknad täis pritsitaks.)

On ka raske töö?

Jaan (veelgi mehelikumalt): "No loomulikult!" (Naerab. See on hea, kui raskusi võetakse huumoriga. Hoiab vaimu värskena.)

"Mina sisse ei vaadanud!"

Teine, ehk isegi veel painavam probleem on töömeestega, kes akende taga turnides sealt mõnikord jupiks ajaks sisse

MART ZIRNASK

Kooli välifassaadi kallal vaeva nägevad ehitajad kinnitavad kui ühest suust: töö on karm.

vaatama jäävad. (Ilmselt mõni ilus tüdruk või midagi. Tont teab.)

Järjekordne vuntsidega töömees: "Mina sisse ei vaadanud!" Kahjuks ei oska mees öelda ka seda, mis säärastel ehitajatel viga võiks olla, kes niimoodi sisse vahivad. Nojah, kui ise süüdi pole, siis ei olegi ju tarvis selle üle pead murda.

Tappev töö

Reegleid eirates tungis Miilang sisse ka kangi alla, kus askeldanud töömees Gunnar (kahe kõrvarõngaga muide) ei teadnud akende katmisest midagi: "Mina väljas ei käi, mul on ainult sisetööd."

Kuidas töö on?

"Ei tea, tapab. Tapab ära." Hea seegi, et Gunnar on tööl viimast päeva.

Tellingutele võiks Gunnar minna küll: "Miks ei või, ega ma ei karda." Akendest sisse vaatama ta oma sõnutsi siiski ei hakkaks. Väga hea, nii peabki. Lausa musterpoiss.

Seda, et töö on karm, kinnitavad ka kõik teised tülitatud. Sellest hoolimata lubavad nad meile teha ilusa maja. Vuntsidega töömees, kelle nime kahjuks ei õnnestunud välja selgitada: "No-noh, ikka teeme ilusa. Tuleb teha."

Tähtaeg on septembris. Eks siis ole näha. Igatahes laiskade käte taha ei tohiks küll midagi toppama jääda. Mehed on meil head.

Kevad tõi palavad ilmad ja tellingud akna taha

Ja ongi üks kooliaasta jälle lõppemas. Jäänud on veel arvestused ning vähemasti mõneks kuuks on vabadus käes. Siinkohal soovib toimetuse järjekindlust abituuriumile, kes peab veel mõnevõrra kauem pingutama ja oma mõtteid akadeemilistel radadel hoidma, kuigi koolitunnid on nende jaoks juba ammu lõppenud.

Tegelikult ongi üsna viimane aeg kooliseinte vahelt lahkuda, sest väljas on juba suur suvi ja sugugi mitte märkamatu on maja vallutanud töömehed. Mürarikkad pimendatud ja rõksed klassiruumid õhkuvad eksimatult kevadist lahkumismeeleolu – aeg on jätta kool suveks remondimeeste valdusse. Suve lõpuks on hoone renoveerimine plaanide kohaselt lõpetatud ja meie kooli klantsi sisemust ei varjata enam päevinäinud kest.

Niisiis kannatagem ära need viimased tunnid täis drellide müra, haamrite kopsimist ja tõtlikke samme otse teise korruse akna taga – kahtlemata on järgnev(ad) aasta(d) uuenenud majas meie kannatusi väärt. Lõpetajatele jääb aga rõõm näha oma vana kooli värsket ja noorena.

HTG tänavuste lõpetajate grupipilt veidi huvitavama nurga alt.

Klassiekskursioon - hea võimalus üksteise tundmaõppimiseks

Kerli Kabur

Veidike veel ja see vahepeal juba lõputuna tundunud kooliaasta saab läbi - me kõik pääsime suvevaheajale. Kolm kuud täis muretu päevi ja loodetavasti päikepaistelisi suveilmu. Aeg, mille nimel nii mõnigi koolilaps ka neil kaunitelkevadilmadega koolipinki nühhis.

Arvestama peab kõige ja kõigiga

Saabuvad kuud on teenitult kõige enam armastatud terves aastas, aga kallid on meile ka meie klassikaaslased ja sõbrad, kellest paljudega tuleb suve saabudes hüvasti jätta. Et aga lahkumine nii kurb ja raske ei

oleks, minnakse koos klassiekskursioonile. See võib olla ringsõit Eestis, aga ka reis välismaale. Valikuid on tohutult, tuleb ainult fantaasia käiku lasta. Probleemiks võib olla see, et leida tuleb marsruut, mis rahuldaks tervet kollektiivi. Tähtis on külastuspaikade rohkusega mitte üle pingutada, sest pidev ühest muuseumist teise ruttamine on paljudele igav ja tüütu. Arvestama peab ka kõigi kaaslaste majandusliku olukorraga, mis tagab, et mitte keegi ei jäta tulemata liiga kalli hinna tõttu. Mõeldavaks hinnapiiriks Eesti reisi puhul peetakse 500 krooni. Sõit välisriiki selle hinna sisse loomulikult ei mahu.

Kõige olulisem on seltskond

Oluline ongi aga, et tegelikult muudab klassi ühisürituse huvitavaks just see, et veedetakse aega koos ja õpitakse teineteist rohkem tundma. Piknik või matk värskes õhus võib olla ääretult huvitav ja meelde jääv, sest seltskond on sihtpunktist mitmeid kordi olulisem.

Klassiekskursioonid on lõbusad ja muudavad meid üksteisega lähedasemaks. Huvitavad elamused ja mälestused meenuvad ka hiljem, isegi siis, kui haridustee ammu lõppenud ja oma lapsed kooli poole sammumas.

Peatoimetaja: Tuuli Raudla

Toimetuse: Eva Jakovits, Marju Gellert, Mai Sööt, Ulla Kattai, Erki Hõbe, Reimo Rehkli, Kadri Veddel, Mart Zirnask, Kirke Kook

ELENA PALM

Foto: Sander Samuel

Küljendus: Mart Zirnask

Veebiversioon: Tea Narusberg

Juhendaja: Age Salo

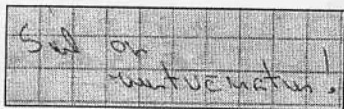
MILANG

www.htg.tartu.ee/milang

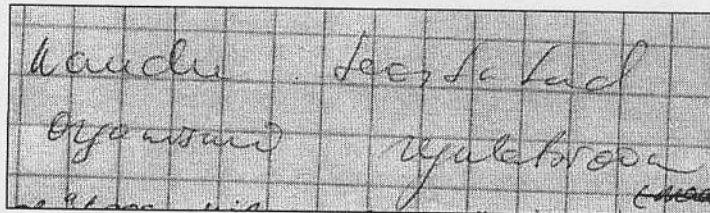
Grafoloogide taevas

Käesolev on tõsiteaduslik uurimus kuue inimese sisemaailmast ja tegelikest mõtetest käekirja põhjal. Tulemus võib tunduda üllatav, kuid Ingvar Luhaääre "Grafoloogia kõigile" on siin absoluutse tõe allikaks, milles kahelda ei ole vaja!

Ülle Hüva on targa raamatu kaine talupojamõistuse andmeil eelkõige siiras, aval ja hea maitsega persoon, kes oma mõtetega suundub minevikku-

Ülle.
pange tähele kallet vasakule(!). Kiri ei ilmuta küll erilist isikupära, kuid pole ka arenematu. Kuna tähed pole omavahel eriti seotud võib aimata seal taga peituvat oma tundelisust ja sähvivat ideemaailma varjavat tüüpi. Suured sõnavahed peegeldavad meile, kui kaugel tahab kirjutaja endast teisi hoida. Lõpujoonest saame aru, et õpetaja on iseendaga rahul.

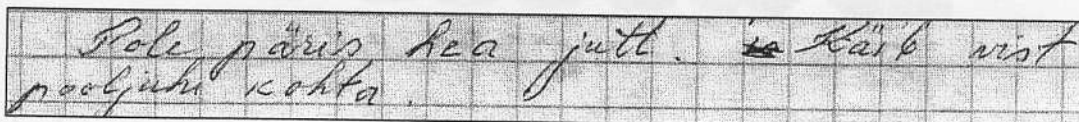

Saima.

Saima Kaarna käekiri näitab riikalikku iseloomu; ta on kahtlemata omamoodi isiksus kuid seda positiivses mõttes. Võlviderohke m on Saksamaal sõltumatu uurimiskeskuse poolt juba ammu seostatud kriminogeense kontingendiga.

Kaldenurk ütleb: on see vast temperamentne inimene! Tal on süsteem! Tähekujude suhete uurimisel tuli välja, et Saimal on originaalsust ning maitset ja peale selle on tegemist naisega, kes pole mingi jõuluvana!

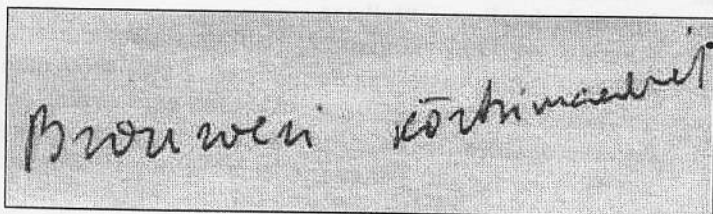
Märt Kase leegijoon näitab, et ta on kergestisüttiv ja edev. Samas on ta heasüdamlik ja kirgliku loomusega, nagu hunt! Hundil on nii ideid kui loogikat. Alati on tal tunne, et saab liiga palju, aga annab liiga vähe. Märt on teotaheline ja energiline ning vaimselt arenenud inimene, kelle kõrge enesehinnang on vägagi põhjendatud. Just nagu üleilmakuulsal vanainimeste abistajal isand Timuril ja tema salgal.

Märk.

Kui **Priidu Beier** kord midagi kätte võtab, siis on arvata, et teeb ka ära, pooleli ei jäta. Tema käekiri meenutab samas pahura ja agressiivse lapse sirgeldusi. Kitsas kiri viitab mulklaslikule ihnsusele. Suur käekiri näitab, et kirjutaja on ennasttäis, suurte

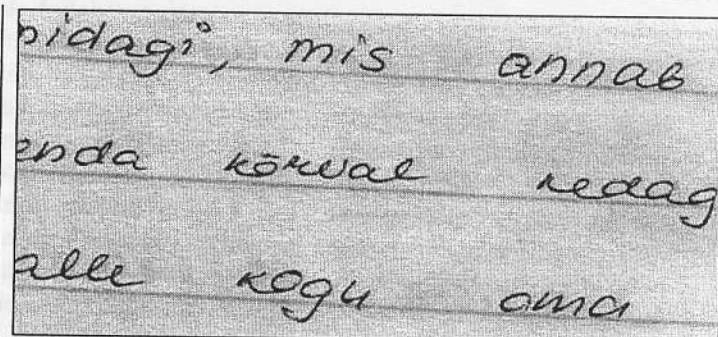
zhestidega ja kergemeelne inimene. Priidu käekiri on õnneks väike. Sarnane Nietzsche käekirjale.. Sõnalõpud kutsuvad meid aga kirjusse tulevikku. Seal esineb Priidu lastele kommi jagades ja teades, mis on tema tegelik elueesmärk.

Priidu.

Tiina Pluum on tundeküllane ja heasüdamlik. Tõeline olevikuelanik. Sõbralik ja südamealt soe. Tiina südames elab

kuri koletis, kes teda halvale teele püüab meelitada, kuid käekirjakilp ei lase seda sündida - seda näitab tugevvajutuslik ja

Elena.

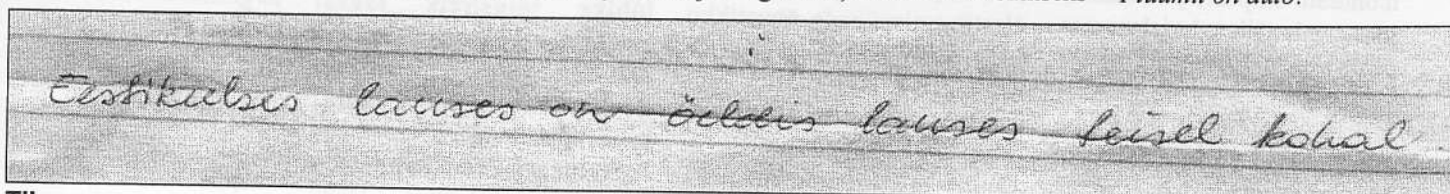
Elena Palm, kelle kohta meil on kõige rohkem kirjalikke, on kunstilembene ja enesekindel. G paunast kumab kuritegeliku fantaasia suur pagas. Elena on

sihikindel ja iseteadev. Girlandse m-i põhjal iga noormehe unistus. Tal on eriskummalised mõtted ja ajendid, mis teevad temast tulevase detektiivi.

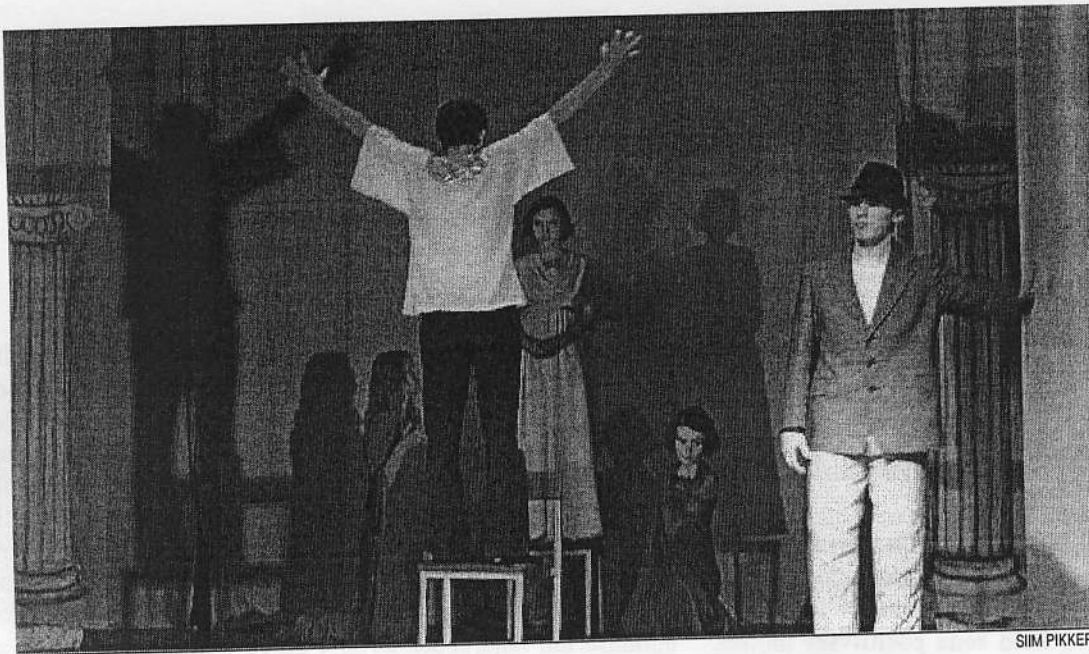
suu pähe joonistatud.

reegliäärane kiri. Ja vaadake seda j-i pauna! Õp. Pluum annaks oma tuttuue auto* võtmed igaühele, kellel vaid küsimiseks

* küsimus suurele ringile: kas Pluulil on auto?

Tiina.

SIIM PIKKER

Bussisõit

ehk külaskäik Jürile

Kirke Kook

Hommik oli ilus nagu ikka. Päike paistis ja Barclay park lõhnas nagu märg koer... Igati meelikosutav ja värskendav nagu ka lõbusad silmapaarid koolitrepil. Kohe teada, et sellest tuleb üks edukas päev... Niisiis kobisid ca 50 treffneristi ja saatjasõpetajad, kellel oli au osa saada näitetruppide võidukast ristikäigust XI Alternatiivsele kooliteatritefestivalile, bussi ja vuramine Jüri poole võis alata. Bussiga sõita on väga mõnus. Pealegi on võimalik bussist ka pilte teha (kellel huvi, vaadaku www.htg.tartu.ee/~b0jokker/pildid, kus lisaks bussipiltidele on ülal ka teised neil päevil klõpsitud fotod). Veelgi mõnusam on peale paaritunnist loksutamist jälle kahe jalaga maa peale astuda. Enne seda sai aga veel nägemismeelt treenida, et üles leida koolimaja, kuhu oma asjad poetada. Esmalt saagiks langenud vanadekodu ei olnud just see kõige õigem variant.

Maja leidnud, tabas meid vahva üllatus – meie koolile oli magamiseks eraldatud kaks keskmisest väiksemate mõõtmetega klassiruumi. Hiljem muretseti veel paar kohta juurde, ent ometi olid mõned meist sunnitud õõ veetma koridoris, kus kellegi toreda inimese arvates oli põnev kella nelja ajal õösel ust kinni-lahti paugutada. Aga see selleks. Esimese päeva põhisündmused olid kõik veel ees...

Elu on igal pool elu...

Jüri kultuurimaja oli suur ja kõle nagu lennukiangaar, aga peagi täitus see rõõmsate teatrihuvilistega, keda võttis vastu ürituse maskott, tibuks maskeerunud tüdruk – ikka selleks, et tekitada ülestõusmispühade õhustikku (Alternatiiv toimus ju 30 – 31 märtsini).

Meie gruppidest esimesena astus võitlustulle 11nendike – 12nendike ühistrupp etendusega “Keiser Nero elu”. Hoolimata

“omade” hirmust, et lavalolijad teksti unustavad, läks kõik hästi ning üks tore onu organiseeris isegi punase valguse, mis etenduse sünge lõpu eriti jalustrabavaks muutis.

Nagu tavaks, konsulteeris zhürii iga trupiga eraldi hubases kõrvalruumis, et tuua välja tüki head ja vead.

Lisaks võis lavalaudadel imetleda ka Punamütsikese tantsulist varianti “Brake & Dance Battle” Haapsalu gümnaasiumi näiteringi võsu Kajakapoeg (või oli see Kajakas, kes seda enam teab) esituses, ulmeliste sugemetega Elva gümnaasiumi etendus, mille peategelaseks oli aju, mis “hulpis” katseklaasis ja mõlgutas mõtteid, ning palju teisi huvitavaid töögruppe...

Päevakese lõpus ootas meid lühike jalgsiretk tagasi koolimajja. Väike amps süüa ja jälle oli hing tegutsemislusti täis. Seekord küttis kirgi kahemeheansambel, kes esitas repertuaari Eesti 60ndate – 70ndate poplugudest. Lisaks

HTG näitetrupp esitamas näidendit “Keiser Nero elu”. Toolil seisab peaosa mänginud Martin Veisman.

sattus huviorbiiti ka kooli paigutatud karastusjoogiautomaat, kus kümnekroonise paberraha eest võis saada õnnelikuks limonaadiomanikuks...

Päev täis tegutsemislusti

Pärast mõnusat õöd koridoripõrandal ja väikest segadust, mis tekkis seoses kellakeeramise, kandsid jalad meid taas kultuurimajja. Oodatuid sündmused olid muidugi seotud kolme ülejäänud Treffneri trupiga. Kõigepealt sai tolmuheid lavalaudu nühkida 12nendike trupp tükiga “Partii jääb ära”, üllatades ka juba etendust näinuid grimmiga, mis tüki veelgi haaravamaks muutis. Lisaks nägid lambivalgust ka Shoshenko lühietendus “Pood” (taas 11nendike – 12nendike ühistöö) ning 10nendike luulekava Hando Runnelist. Kokkuvõtteks olid kõik oma ettekannetega rahul ja ka pürii andis meile oodatult rõõmustava hinnangu nagu ka infolehest juba lugeda võis.

Ja me läheme lahu...

Lahkumised on alati väga kurvad. Raske on vedada oma kompe neljandalt korruselt bussi ja jätta huvasti kooliga, kus leidis igasuguseid huvitavaid asju. Paar pilti veel huvastijätuks; igaks juhuks bussist ka, sest kes teab, äkki ikka ei olegi sama buss, mis meid siia sõidutas? Ja läinud me olemegi. Igatahes väärt üritus. Kindlasti leiame oma tee sinna ka järgmisel aastal. Siis ootab juba ees sõit Pärnusse.

Noor disainer Marie: "Raha ei võrdu stiiliga."

Kuidas sattusid üritusele SuperNoova?

Jah, pidin läbima eelvoor. Kes tahab lähemalt neid uurida, siis need minu VIBE koduleheküljele (www.vibe.ee), seal on osavõtureeglid. Pidin saatma kaks fotot ja nende vahel valis žürii 10 õnnelikku. Üheks nõudeks oli ka see, et nooremasse kategooriasse kuuluv peab olema gümnaasiumi õpilane.

Kas pidid ise leidma endale modellid?

Ei! Seal oli modelliagentuuride korraldajate poolt toodud kataloogid, kust ise valisin endale modellid.

Kes on su eeskujud moemaailmas?

(naerab) Otseseid eeskujusid mul pole. Väga paljud on lähedad. Eestist võiksin välja tuua Anu Samarüüti. Mujalt maailmast meeldib mulle väga Michiko Koschino.

Millistest moesuundadest sa lähtud?

Oma disaini suhtes? Ma ei tee selliseid pidulikke ja glamuurseid rõivaid, rohkem ikka selliseid kantavaid ja igapäevaseks kasutamiseks mõeldud.

Millist ideed kannab sinu looming?

Ma ei tee seda mingi suure maailma idee pärast. See peab mulle endale meeldima. See peab ka olema kantav ja erakordne.

Kellele on sinu disainitud riided mõeldud?

Mul endal on ükskõik, kes neid kannab, aga inimene, kes neid ise kanda tahab peaks olema selline, kes ei juhindu hetke trendidest, mida suured moeajakirjad välja pakuvad.

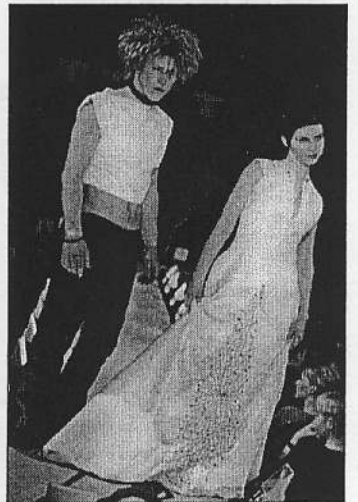
Kas sa usud, et su tulevik on seotud moeloomisega?

Kindlasti ma tahaksin selle siduda mingi kunstiga. See mulle meeldiks, aga kas just täpselt moekunstiga, seda ma veel täpselt ei tea.

Mida soovitat moealtil inimesel suvel kanda?

Ma ei tea, mis trendid on sel suvel, aga sellest võib igatüki ise ka lugeda. Mingeid kriteeriume ma ette ei tahaks anda. Suvi tuleb teha huvitavaks. Garderoobi ei pea just kalleid riideid ostma. Minu arvates raha ei võrdu stiiliga. Tuleks leida see omapära ja seda väikese rahasummaga.

Reimo Rehkli

* NB! Lugu illustreerivatel fotodel pole kahjuks tegemist Marie loominguga. Selliseid saavutusi võis näha tänavusel SuperNoova konkursil.

Olga Kornilova:

Reimo Rehkli

Kuidas möödus Teie lapsepõlv?

Olen sündinud Valgevenes ja Eestisse tulin 40 aastat tagasi. Olin viimane laps oma perekonnas, seega pesamuna ja ma sain kõik, mis ma tahtsin. Ma mäletan, et lapsena ma solvusin tihti, sest arvasin, et mind ei armastata, sest olen nii väike ja siis ma nii väga tahtsin saada täiskasvanuks.

Ma õppisin muusikakoolis klaverit, samuti tegelesin kergejõustikuga, kus aga suured saavutused puuduvad.

Suviti olin oma vanaema juures Ukrainas. Seal õppisin selegiks ukraina keele ja laulud.

Koolis olin tubli õpilane ja sel ajal vabastati eksamist, kui olid nelja-viieline. Hiljem aga tuli see mulle kahjuks, sest ülikooli astudes ei olnud ma sisseastumiseksamiteks valmis

– tuleb ikka koolis harjutada.

Rääkige meeldejäävam lugu kooliaastadest!

(mõtleb tükk aega) Me aitasime kartulit võtta Luunja kolhoosis. Mul oli seljas jope, millel olid taskud. Iga koti eest anti selline metalltalong ja need anti minu kätte taskusse. Hiljem kui me olime kõik lõpetanud, jaotasime talongid laiali, et kõik oma raha

kätte saaks selle eest.

Õhtul kodus jopet seljast võttes kuulen, et midagi kõliseb jopes. Mul olid taskud seest katki ja mõned talongid olid voodri vahele läinud. Ma olin väga ehmunud ja kurb, sest ma ei teadnud, kas kõik ikka said raha.

Hiljem mu klassiõed ja – vennad läksid ja rääkisid kolhoosi töötajatele kogu loo ära ja lõpuks saime raha ka. Õpetaja lohutas mind, et ikka juhtub ja

Kornilovale meeldib metsas käia. Seenel ja niisama ka.

ERAKOGU

Õnne leidub igas päevas.

mind ei karistatud selle eest.

Teie perekond ja traditsioonid?

Mul on väike perekond – abikaasa, tütar ja poeg. Abikaasa töötab Autoregistri Keskuses. Tütar lõpetas mul paar aastat tagasi Treffneri gümnaasiumi ja õpib Õpetajate Seminaris. Hetkel on ta akadeemilisel puhkusel ja USAs, kus ta töötab ja õpib.

Poeg õpib Kesklinna koolis. Koolis ta eriti ei pinguta. Talle on esimesel kohal sõbrad. Ja meid, vanemaid, peab rangeks, kuna me soovime, et ta kell 11 õhtul kodus oleks.

Traditsioonid? Me peame kõiki sünnipäevi. Mu unistuseks oli saada suur ümmargune laud kööki, mille ma ka sain. Nüüd me siis ajame sõpradega seal juttu. Me mitte ei saa seal kokku põhjusega, vaid täitsa põhjuseata. Me ei ole seal ainult mu vene sõpradega, vaid ka eestlaste, rootslaste ja ungarlastega. Me räägime seal erinevates keeltes, see on alati hästi huvitav, sest mõnikord ei leia õigeid sõnu ja siis me joonistame. Kui inimene tahab aru saada, siis ta mõtleb ja leiab lahenduse, kui ta ei taha aru saada, siis ta ei saa ka. Meie kõik tahame ja me saame üksteisest aru.

Mis on teie elumoto?

Ma ei tea, kaua ma elan ja seetõttu ma õpin, proovin ja katsun kõike, mida ma tahan. Teen nii, et iga päev oleks kõige

ERAKOGU

Selline nägi Olga Kornilova välja väga-väga varases nooruses.

õnnelikum päev mu elus. Samuti proovin ma anda kõigile, kes minuga suhtlevad, positiivse laengu.

Olete peaaegu kogu aeg rõõmus ja energiast tulvil, kus Te selle energia leiate?

Kui ma tunnen, et energia hakkab kaduma, siis selle raviks on mul võimlemine, kui aga selleks aega pole, siis tantsin. Võimlemine

võtab mul 45 minutit ja ma teen seda Kasuduo Nisi õpetuste järgi.

Samuti leian energiat oma sugulastelt ja sõpradelt, kes mind toetavad. Isegi lapsed koolis annavad mulle energiat. Ma ei tea, kas nad aimavad seda, aga tunnis olles ma näen, kui targad nad kõik on ja kui avatud, siis tuleb vahel pisar silma. Nii tore on see vaatepilt!

Kuidas Te vabanete tööpingest?

Ma jalutan metsas. Mulle meeldib seeni korjata. Saunas meeldib ka mulle käia. Ma loen ka raamatuid – Tshehhov, Bulgakov, Zotshenko ja

Ljubov Titova Olga Kornilovast:

“Ta on suurepärase inimene, alati abivalmis, äärmiselt heatahtlik ja vastutulelik.”

isoteeriline kirjandus. Ülikooli ajal lugesin vene keeles eesti kirjandust, kuid hiljem pole seda enam teinud.

Õpetaja ameti plussid ja miinused?

Ma lähen alati heameelega tööle, sest mul on nii head õpilased ja fantastilised kolleegid ja minu arust sel tööol miinuseid küll pole.

Ma unistan siin vahel, et õpetajatele võiks olla stipendium reisimiseks, et siis sellest tunnis rääkida ja tundi huvitavamaks teha.

Milline Te enda arvates olete?

Olen subjektiivne ja väga kapriisne. Ma usun, et armastus aitab mind ja ma loodan, et keegi ei kannata minu pärast.

Ma loodan ka, et mu õpilased saavad aru, miks ma panen neile kahe või nulli, ja kui nad tahavad oma hinnet parandada, siis mina olen alati selleks valmis ja võtan nad suurima heameelega vastu.

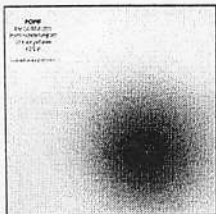
Kuidas te õpetaja Titovaga läbi saate?

Oo, ta on mulle kui teine ema. Ta hoiab mind ja aitab. Ma armastan ja austan teda väga. Oma töökusega on ta mulle suureks eeskujuks. Superinimene!

“Kui inimene tahab aru saada, siis ta mõtleb ja leiab lahenduse, kui ta ei taha aru saada, siis ta ei saa ka.”

Olga Kornilova

Kooli musafriikide kroonimata kuningas **Erki Hõbe** on mees, kellele ilmselt isegi neljast kõrvast küllalt ei oleks. Ka seekord kuulas Erki läbi kena portsu uut muusikat. Ja nüüd kirjutab sellest siin.

CORNELIUS

Point

Erinevalt teistest Jaapani *shibuya kei* neopopparitest (Pizzicato 5 ja Fantastic Plastic Machine) on Corneliuse, iseõppinud kitarristi juured My Bloody Valentine'ilikus *indies*, garaaprokis ja Black Sabbathis. 1997. ilmunud "Fantasma" oli õffpostroki plaat ja tegi korraliku töö ka Euroopa indimaastikul. Nüüd on käes uus plaat, kust leiab kah uut ja huvitavat. Alustan loetelu korralikust malakast laiskadele numetali fännidele plaadi radikaalseima loo "I Hate Hate" näol, lisaks paar kontrasti: "Drop" lavastab Mouse On Marsi remiksima Basement Jaxxi; "Brazil" tekitab äratundmisrõõmu Pastaca fännides, "Point of View Point" - karge ja kirgastav nagu kevade tuuleõhk, *shibuyalik* punk "Fly" ja lisaks muule mõnusale *shibuya-kei* ja postroki destillaadile ka üks puudus- "Fantasmat" ei ületa, kuid ometi tubli saavutus. Edu, Cornelius!

KOOP

Waltz for Koop

Rõõm tõdeda, et Põhjamaades tehakse *nu-jazzi* ja veel paremini kui mujal. Mitte ainult Bugge Wesseltoft, vaid ka Koop, kelle näol tegu Rootsist arvestatava tegijaga, keda tunnustab ka *nu-jazzi* tähtsaim autoriteet Gilles Peterson ja täiesti õigustatult. Sel ajal, kui enamus "uusjazziste" usub, et futuristliku *jazzi* unelmat viib ellu pelgalt mingi atmosfäärilise helisfääri ümber modernistlik udutamine, mille ajad lootusetult möödab on (muidugi kasutab ka Koop mõningaid trendikõlasid), siis rootslased on vabad illusioonist, tahtest pugeda laisalt vabanduse taha, et ebajazzilik tänapäevajazziks nimetatu on tegelikult avangard. Nad ei karda rohkem päris *jazzi* kasutada, vastupidi- nad kasutavad mõnuga ja tulemuseks album, mis stereoläblikult siiras, abstraktne ja soe ning oma heatujulisusega nakatab kuulajaid ja mitte vähe. Ja ajaga kaasas käib ka, kas või aspektist, et siin pole künismile kui iganenud nähtusele mitte vähimatki kuupühikut ruumi.

STREETS

Original Pirate Material

Briti klubimuusikapress hiilgab mõningase süüdimatu kahepalgelisusega. Tulevikumuusikaks hinnatakse muusikat, mis tegelikult vaid orjab hetketrende, tõeliselt ajast ees ollakse siis, kui loodav helisfäär pole konformne sellega, millega inimesed on harjunud. Streetski (aka Mike Skinner) pole tegelikult popkroonikast väljas, vaid sees, kindlal kohal, kus ta olema peab. Mitte uue ajastu algus, vaid jooksva ajastu pikendus. Kuid Streetsi *2-step* pole keskpärane, ta on omapärane, eelkõige just jutumaneeris, mis ei ole räpp päriselt isegi ses tähenduses, millest see termin deriveeritud on; veel vähem laulmine. Ja kui arvata välja esiksingel "Has It Come To This", mis minu meelest pelgalt uue tantsumuusika arvestatava tegija sissejuhatajaks kõlbaski, on siinkohal tegemist millegagi, mille järgi saab mõnusalt tantsida (kuigi muusika headuse ja tantsulisuse vahele võrdusmärgi tõmbamine on lühinägelik) seetõttu, et see pole sinu tavaline süvenemisevaba peomuusika. Väga hea sooritus, aga kuulajal soovitaks siiski pikemalt järele mõelda tulevikumuusika tähenduse üle.

GORILLAZ

G-Sides

Lisaks kas kärbitud või ümbertöödeldud versioonidele singlilugudest "Clint Eastwood" ja "Rock The House" sisaldab g-poolte "kogumik" muudki huvitavat: episoodiliselt kaastegev seni tundmatu räppgrupp Phi Life Cypher, "Faust", mis pealkirjast hoolimata ei sarnane Saksa 70-ndate *avant-rock*ilegendiga, vaid on hoopis *electropop*, mille lõpus kuuleme Miho Hatori japanofiilset sensuaalsust; plaadi parim pala "Ghost Train" on *triphop*iliku alguse, Human League'i sãmplitele toetuva süntpopi arenduse ja *indie*-kitarririkka lõpuga; "Hip Albatrossi" venivat Damon Albarni häält taustana ilmestav kitarrĩambient, "Left Hand (Suzuki Method)" kui Massive Attacki remiks Pizzicato 5-ist. Ma ei teagi, kas parem oli eelmise aasta debüüt või see, aga see siiski on kohati, kas või elloendatud nelja loo põhjal näide sellest, et mõnikord tont-teab-mis-alfabeediliikme-poolle lugu ületab mõnd albumirada.

PSYCHOTERROR

Mikrokosmos

Aasta parim album! Ei, tegelikult oleks vale väita nii. Aastast on läbi ainult tubli kolmandik, kuid ikkagi on "Mikrokosmos" Eesti viimase aja üks olulisimaid helikandjaid. Oma vanad lood (albumid "Waste & Insanity" ja "Cheap Holidays" on jäänud kõrvale) akustiliste instrumentidega sisse mängituna on saanud huvitavad rearrangeeringud. *Hardcore* pungist on saanud.....*indie*, selline *New Acoustic Movement* liikumise ("Sada aastat üksildust" ongi peaaegu nagu Kings Of Convenience) ja alt-kantri sümbioos ja kui Freddy veel lauldes nagu "Ära maksa maksu", "Psychoterror" ja "Mässaja Intervjuu" veelgi raevukamalt, suisa ekstaatilisemalt kisendab, siis see on ikka ehe vägivald, mis elab enda pinged välja suhtumise, mitte amokkijooksva *soundi* kaudu. Ja "Esteet Kusipea" (kasseti parim) oma pretensioonikaima lahendusega (perkussioonidega tegeleva Kilu aaria) ja Freddy rahuliku häälega on lõks! Kitsarinnaliselt kõike lihtsat ja lahedat taunivad esteedid, kes punkrokki kirudes elavad tegelikult välja oma komplekse, vaadake ette - see on iroonia ja karmi tõe otse väljütlemine samal ajal. Rokib suhtumisega ja rokib muidu ka.

Õpetajad mängisid "Väikest nõida"

Tuuli Raudla, ELENA PALM

Nagu legend räägib, hiilgavad meie õpetajad oma näitlejameisterlikkusega. Et uue põlvkonna seas pärimust edasi kanda, valmistati uus menutükk "Väike nõid".

Punases seelikus direktor

Esimesena ilmus lavale tuustistunud olekus jutustaja, kelles ei olnud publikul raske ära tunda vanaisa vanas hommikumantlis esinevat Uwe Saart. Tema korduva nõudmise peale aeti lavale verivärske staar, kelle debüütrolliks sai nimiosa ehk väike nõid. Iseenesestki mõista käib jutt meie direktorist, kes võlus publikut oma punase seelikuga; mis aega-ajalt kelmikalt sääri paljastas, ning püüdliku kohmerdamisega. Samas ei saa nõuda, et üks asjatundlik koolijuht sama tubli

nõid oleks. Niisiis hoolimata eeskujulikust spikerdamisest, nõidus ta pilvedest tahtmatult petipiima.

Roosas kleidis Keerberg

Seejärel võisime veenduda selles, kuivõrd osavalt suudab meie õppealajuhataja ümber kehastuda kaarnaks - publik heitles tema identifitseerimisega kuni maski eemaldamiseni.

Mainimata ei saa jätta ka peanõiana oma osa üliveenvalt esitanud Ülle Keerbergi, kes näitas end publikule romantilises roosas siidkleidis.

Ka kõik teised osatäitjad hiilgasid, kuid paremaid osasid, teadagi, kõigile ei jätku, mistõttu mõni pidi leppima näiteks pingi kehastamisega. Publik lahkus igatahes aulast ülevas meeleolus, täis positiivseid emotsioone. Staaride "garderoobi" poolt kostus aga elavat kädistamist.

HEIVO KIKKATALO

Peanõida kehastanud Ülle Keerberg toetub Priit Parisoo ja Madis Reemanni mehiste põlvedele.

Rüütel võitleb kaduva kunsti eest

Tuuli Raudla

"Rek-vi-sii-did. Rekvisiidid," luges ta. "Päris ehtsa lurjuse nimi!"

"Ohtlik jaanipäev"
Tove Jansson

Etendus jääb ära.

Näitlejaid täna lavale ei tule. Rekvisiitor laulab publiku silme all omaette ja seab järgmise proovi jaoks lava valmis. Aga keda ta õigupoolest lollitab, ma ju tean, et ta lihtsalt mängib. Järgmisel hetkel aga, kui rekvisiitor pöörduv esimeses reas istuva proua poole sooviga näha tema piletit, ei ole ma enam pooltki nii kindel. Lugu algab ja kisub kohe publiku kaasa, pannes ta uskuma, et see, mis laval toimub ei olegi etendus.

Saamata ühendust teatri direktoriga, jääb rekvisiitoril üle vaid publikut ise lõbustada. Ta alustab, nagu viisakad inimesed ikka, sellest, kes ta ise on. Sujuvalt jõuab ta oma luhtunud lauljakarjääri juurde ning illustreerib juttu üsna veenvalt ühe aariaga.

Teater ja mõnda...

Avameelselt seletab ta publikule nii teatri olemusest kui ka peensustest, mida igaüks esmapilgul sugugi tabada ei pruugi. Tundub, nagu oleksin hetkeks sattunud lava taha ja lubatud kolama teatri varakambrites, kus lõhnab tolmu ja puudri järgi. Teatrirüütel võtab tükikideks selle terviku, mis tavaliselt moodustab etenduse, läheneb elule ja teatrile ühtaegu sügavalt ja huumoriga.

Mõtisklusi elu ja teatri üle ilmestavad laulukatked ja koomilised etüüdid. Üheks naelaks on vaieldamatult näide sellest, kuidas tänapäeva nooruk kartul-suus-kõneviisis armastust avaldab. Kirjas näeks see välja umbes nii: "Kuul' ma a'mastan sind ää....Kas sa mind ka a'mastad vä?" Tundub, et rekvisiitorile kulub aja jooksul nii mõnigi roll pähe...

...mis selles leida on

Varsti ei olegi enam tähtis, kes laval õieti seisab, soovin vaid, et ta oleks seal veel kaua ja räägiks oma maailmast, kus igale küsimusele leidub vastus ning kus õige ja vale on kergesti eristatavad. Siin seisab üks inimene, kes on suutnud ennast leida hoolimata luhtunud noorusunistusest leida; inimene,

"TEATRIRÜÜTEL"
Eberhard Steuli kabaree-etendus lauludega

Lavastaja: Mikk Mikiver
Kunstnik: Ervin Õunapuu
Laval: Jüri Lumiste

kes on endas ja oma arvamustes kindel.

Paratamatult tekkis mõte, et tahaks kuidagi muutumatult säilitada ja kaasa võtta seda meeleolu, mis mind valdas. Samas mõistsin, et teater jääb alati kaduvaks kunstiks. Side, mis tekib publiku ja näitlejate vahel on kordumatu ja kestab vaid ühe õhtu. See on üks paljudest mõtetest, mis Teatrirüütlil filosoofiast kõlama jäid.

Ho-ho-ho-horoskoop!

Suvi pressib end uksest ja aknast vägisi sisse. Kool on praktiliselt läbi. Vältimaks ootamatuid käanakuid eluteel, avaldab seekordne Miilang suure suvehoroskoobi.

JÄÄR

Osta kogu suve vältel lotopileteid, augusti

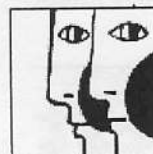
keskpaigas on oodata suurt lotovõitu ent rahast ära unistagi. Kohtad võluvast asiati, kes Sind oma käabuskasvuga võib. Hoia end kaariese eest!!!

SÖNN

Üks klatshijutt on liikvele läinud, et müüd odavalt lõhutud

küttepuid- ära ava ust võõrastele ega räägi võõraste onude ja tädidega avameelselt seksist. Jälgi siniseid silmi- nende taga peitub Sinu tulevane.

KAKSIKUD

Kes õnu ei korja, see maasikaid ei viitsi ammugi

korjata- unusta tasuv orjatöö Soomes. Küllastada tasub maadiskosid- on oodata kohtumist Lauri Pihlapi või Inna

Uidiga. Enne juulit asenda kõik nõöbid tõmbelukkudega.

VÄHK

Ära usu iga loba, mida räägitakse. Juuni lõpus õngitsed merest

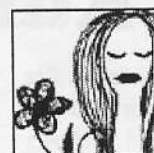
välja poolsurnud meremehe või näkineiu. Hoia end paksude taksojuhtide ja trammipeatuste eest! Sulle pakutakse eksperimendi käigus samastuda a s o t s i a a l i g a .

LÖVI

Häälleta Elefantuarankule pärlijahile. Hoia end langevate

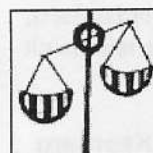
tänavalgustuspostide eest. Augusti veedad murtud jäsemetega koduseinte vahel. Rippuv kärbsapaber võib saada s a a t u s l i k u k s .

NEITSI

Sul on kalduvus s a t t u d a avariisse- nii et peida tõukeratas

voodi alla. ETA avaldab 44 Sinust tehtud aktifotot, mis leitakse sinu vastasmaja uudishimuliku naabripoisi/ tüdruku fotokaamerast.

KAALUD

K o h t u d m a a v ä l i s e intelligentsi esindajatega,

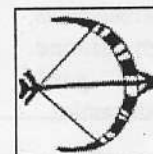
kelle seas tunned ära oma algkooliaegse kehalise kasvatusõpetaja. Klubis Varjend ootavad Sind põnevad õhtud teemal: Jalgpall on parem kui drum'n b a s e .

SKORPION

Suve märksõna o n kolmekorruselise maja- seal

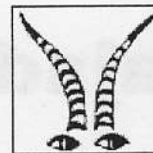
ootavad Sind noored kommunistid, kelle liikumine just Sinul lõpetada tuleb. Suve lõpus autasustab Arnold Rüütel Sind selle eest Maarjamaa Ristiga.

AMBUR

Ära püüagi h ä ä l e t a m a minna, sest Su saagiks langeb

vaid teerullijuht. 24. juunil ilmub Sinu tee ootamatult Dana International. Oled poiss või tüdruk, fänn või mitte- põgene, vaba laps!

KALJUKITS

Vargus on küll lihtsaim viis saada seda, mida tahad, aga 7.

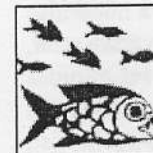
korral jääd Sa vahele ning Su toimetavad koju 14 tursket politseinikku. Lennukiga ära lenda- keegi ei taha Sind sinna.

VEEVALAJA

Hoia end veekogude vahetus läheduses-

eraranna omaniku koer võib Sulle tõsiselt kahju teha. Uus armastus on pikk, brünett, tõmmu ja pole Sinust vähemalt alguses üldse huvitatud.

KALAD

Saad paremini läbi koerte ja kassidega.

Suurema osa ajast veedad vees, kuid välja tuled alati kuivana. Kummirõngad, -paadid ja muud veemänguasjad kipuvad Sinu käes ootamatult lõhkema.

M Ä R T K A S E K Ö Ö G I N U R K

Kooli üks legendaarsemaid õpetajaid, füüsik **Märt Kask** omab lisaks erialasele tarkusele suuri teadmisi ka teistel aladel, näiteks köögikunstis. Täna lehes toome teieni ainulaadse Märta Kase Puskari retsepti.

1. Võta 4-5 liitrit vett
2. Seejärel võta 1 pulk (100g) pärm
3. Võta ka 2 kg suhkrut
4. Sega kõik kokku ja pane siis pooleteiseks kuni kaheks nädalaks seisma (soovitavalt kuhugi kõrvalisse kohta, sest vedelik kipub hirmsat moodi haisema).
5. Seejärel pane puskar destillaatorisse (soojendaja & jahutaja emailpotis. Kaanel auk. Temperatuur 78 kraadi.)
6. Siis destilleeri veel kaks korda.
7. Ja ongi **Märt Kase® Puskar™** valmis.
8. Kõige olulisem: pea meeles, et alkohol on tervisele kahjulik!

